

med, hvorledes Driften og det hele arrangeres. Her er der dog taget saadanne Forsigtighedsregler, at man maa tænke sig, at det skulde gaa meget galt for den danske Industri, hvis Obligationerne blive værdiløse eller gaa meget under den Kurs, de blive satte i.

Der er det at bemærke ved dette Lovforslag, at vel tager det i første Række Sigte paa den store Industri og rammer altsaa just ikke Haandværket og den mindre Bedrift; men Forstellen mellem Haandværket og den mindre Bedrift paa den ene Side og Storindustrien paa den anden Side udvises jo daglig mere og mere. Og kunde der løsøres Kapitaler og staffles lettere Afgang til Laan paa det Omraade, saa vilde det absolut lette Opgaven for det mindre Haandværk, saaledes at det ofte vilde kunne starte en industriel Virksomhed der, hvor det nu er forhindret fra at tage fat, paa Grund af Mangel paa Penge. Og det feiler heller ikke, at naar Industrien faar Afgang til lettere Laan eller rettere sagt til Laan — thi det er næsten umuligt at faa Laan i disse store industrielle Ejendomme — vil der ogsaa paa andre Omraader staves bedre Livsbetingelser for den industrielle Verden i det hele taget. Jeg vil derfor haabe, at de Betæneligheder, som det ærede Medlem og andre fra hans Side nære denne Gang ligesom tidligere, dog ikke maa være større, end at det ved nogen Smødefommen maa kunne komme til, at dette Lovforslag endelig en Gang naar at blive til Virkelighed.

Johnsen: Der blev sagt før af et æret Medlem (Breinholt-Bandborg), at Formaalet med denne Kreditforening nærmest skulde være at give højere Laan. Det tror jeg i Grunden ikke, at Formaalet i første Række er. Jeg tror, at Formaalet nærmest er at yde faste Laan, Laan, der kunne blive henstaaende uopagte fra Kreditor's Side uden Hensyn til de stiftende Konjunkturer paa Pengemarkedet, hvad der har en stor Betydning for Ejendomsbestidere i Almindelighed og i Særdeleshed for Ejere af industrielle Ejendomme, i hvilke det jo altid vil være vanskelige at faa Laan end i andre Ejendomme.

Betænelighederne ved at meddele de Begunstigelser, som der her er Tale om for industrielle og andre lignende Ejendomme, ere navnlig hentedede fra den Fare, der er forbunden med at oprette en sliq Kreditforening. Jeg tror imidlertid, at disse Betæneligheder ere noget overdrevne, thi man maa dog gaa ud fra, at Ejere af industrielle Ejendomme lige saa vel som andre Ejen-

domsbestidere nok vide saa nogenlunde, hvad de gøre, og ikke ville gaa ind i en Forening, naar der skulde være Udfigt til, at de derved skulde paajøre sig selv Tab eller endog ruinere sig, og at de derfor ville sørge for, at en saadan Forening bestyres saa forsvarligt og godt, at der ikke bliver Udfigt til, at der skulde komme uforholdsmæssige Tab. — Og hvad Obligationsejerne angaar, saa have de jo i første Række det solidariske Ansvar hos Debitorerne at holde sig til — et Ansvar, som vil strække meget langt, inden det udtømmes — og desuden, hvad der ogsaa er fremhævet, et betydeligt Reservecfond, som søges dannet, tilligemed den Betingelse, at der kun maa udlaanes indtil Halvdelen af Burderingssummen, og at der ved Burderingssummens Fasttættelse ikke altid medtages alt, hvad Pantet omfatter, og saa endelig Ministeriets Tilsyn med hele Foreningens Virken og Styrelse. Det forekommer mig saaledes ikke, at der er saa stor Fare for et Tab for Obligationsejerne. Men for øvrigt maa det jo ikke glemmes, at der er Forskel paa den Værdien saa vel af Kreditforeningens Obligationer som af andre Papirer, og at Regerne vel nok ville vide at tage denne Forskel i Betragtning, naar en industriel Kreditforenings Obligationer udbydes paa Markedet.

Spvad Enkelthederne i Lovforslaget angaar, forekommer det mig, at dette Forslag har været adskilligt heldigere end tidligere Forslag med Hensyn til Hovedpunktet, hvorom der har været den største Uenighed, nemlig, hvad der skal medtages ved Burderingen. Skulde der siges noget derom, saa er jeg nærmest tilbøjelig til at mene, at det skulde være det, at Grænsen er sat ikke for snæver, men maasse snarere noget for vid ved betinget at medtage de særlige Maskiner til fuld Værdi, naar de ikke overstige Halvdelen af det øvrige Pantes Værdi. Det turde dog maaste i visse Tilfælde være at gaa vel vidt.

Naar Maximum for de enkelte Laan i Litra c. er bestemt saaledes, at Ejendommens Behæftelse ikke derved kommer til at overstige 200,000 Kr., saa længe det samlede Beløb af Foreningens Ublaen udgør under 6 Mill. Kr., saa kan det vel være rigtig, for at søge at gøre Foreningen saa solid som muligt og Faren for Foreningen saa lille som mulig, at fastsætte et Ublaansmaksimum i den enkelte Ejendom, og 200,000 Kr. kan vel nok være ret passende, men det synes mig at være for tidligt at ophæve Grænsen, saa snart Foreningen har naaet et Ublaansbeløb af 6 Mill. Kr. 6 Mill. Kr. ere jo ikke meget for en Kredit-